

ГЕОРГИ ПЕХЛИВАНОВ НА ДЯДО МИ

chitanka.info

*В памет на дядо ми, чието име с гордост
нося!*

*Помня детското слънчево лято,
помня вълните и морския бриз,
как си играехме с брат ми безгрижно —
бягайки двама по пясъка чист.*

*Помня морето...и шамандурите,
помня стария каменен мост,
как идваше залеза розовосинкав —
приятен, нечакан, скитащ се гост.*

*Помня талянните мрежи крайбрежни
и калдармите ръждиви в(ъв) мрака,
виж ме — аз същото босо дете съм —
макар, че времето никак не чака.*

*Помня зелените дървени лодки,
помня и пълните каси с(ъс) риба,
и винаги с мъка си тръгвах към къщи —
щом дойдеше време — от там да си ида.*

*Помня белите люспи в ръцете ти
и окачените скърпени мрежи,
щом спомних си пейката стара на двора —
погледа мой от сълзи се премрежи.*

*Помня мъжете — боси по пясъка —
теглещи дългите, здрави въжета,
помня лампата...под нея комарите —
хапеци моите тънки крачета.*

*Помня те...истински — как ме прегръщаш,
липсваш ми много — дори да отричам
и още боли ме, че тъй и не казах —
колко много...теб дядо обичам!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.